

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

V. Iac. Sadoletvs Cardinalis Alexandro Cæsarino Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

aliam operam daratum esse, quo laboranti Christianae Rep. non subsidium per me repugnantibus temporibus, ac subueniendi tamen cupiditas, & boni sacerdotis officium praesto esse videtur. In quo duplicem assequar fructum. Nam & religioni praestabo pietatem quam debeo, & multorum à me insignium praestantiumque virorum, quorum mihi & virtus & dignitas est condignum ac memoria literis mandabitur. Verum haec posterius. Illud te rogo, vt cum liber factus apud te fuisse videbitur, Romam postulatam ad Contarentum nostrum remittas ad quem ego hac de te scribo, vt tibi quoque tanti viri gravitate & scientia, & eorum quas ille adhibuerit iudicio, diutius perpendi & omni ex parte exciri diligenter possit. Quando quidem quae de religione scripta sunt, non erratis solum, sed etiam omni vel minima errorum suspitione carere debent. In quo nos libenter doctorum hominum iudicia reprehensionesque subire semper parati sumus. Te valebis optime Salutate, & nos quod facis diliges. Carpent. V. Idus Decemb. M.D. XXXIX.

V.

IAC SADOLETVS CARDINALIS ALEXANDRO Caesarino Card. S.P.D.

Non sum ausus dare ad te antehac quicquam literarum, quod cum res non esset vlla digna quae scriberetur, inanem sermonem literarum tibi iniucundum fore putavi. Etsi me quidem ad scribendum sepius stimulabat cum mea insignis erga te observantia, simul & benevolentia: tum illud iudicium quod ego de tuis eximio virtutibus praclarum iam pridem feci: posteaquam cognoscerem corrupti in senatu tuis audiendis notandisque sententiis, quae tua essent Christiana Rep. mens, quam rectus sensus: vt prudens, & praecautus explicandis, ex tuo ore manaret oratio. Verum, vt cum, verius occupationem & gravitatem tuam, nihil adhuc ad te scripsi. Nunc cum & magna res mea agatur, (siquidem nihil mihi ad huc populis qui in fide mea sunt, esse disunctum potest) & in tua non solum autoritate & gratia, quam ego permagni facio, verum humanitate etiam & bonitate, magnam mihi spem habeam propositam, ea consequendi, quae huic provinciae salutaria esse possint: constitui scribere ad te, & tibi vel imprimis eadem populum meorum commendare: omni te animi studio deprecans, vt quamquam mea erga te merita nulla admodum sint, tamen ex te equidem permulta esse, quo meum erga te studium atque animum cognoscere potuisses: tu tamen nobilitate & libertate naturae tuae adductus, suscipias horum patrociniū populum: atque in eis rebus obtinendis, quas ipsi iustas honestas que

que petierint, factorem illis & patronum apud summum Pontificem præbeas. In quo non mihi solum rem gratissimam, sed hancque tibi gentem in perpetuum obligaris: sed consilium iam officio & dignitati tuæ. Nam & nobilitatis est, plurimos mines beneficiis comprehendere: & horum populorum in sanctam apostolicam sedem ea est fides, tam insignis constantiaque obedientia, ut non videam qui illis in hoc genere viciniorum fidelitatis pares habendi sint. Itaque quicquid illis datur, illi di apostolica & ecclesiastica auctoritati datur. Quapropter optatur etiam atque etiam fidei, benignitati sapientiaque commendo. Quid postulent, & quas querimonias deferant, ipsi te legatum & suarum rerum actorem edocebunt. Nec tam graviore malo prementur, quam Iudeorum, qui, incredibile est quantis & quam variis hanc totam provinciam damnis immantibus afficiant. Quos ita ferre, vel ita fouere potius, non solum plebibus perniciosum est: sed nomini etiam nostro apud transpinas nationes turpe. Verum tu hæc melius pro tua summa pietentia considerabis. Ego pro officio meo, & quod hos populos verè paterna charitate complector, tantum capio de communi & rebus eorum omnibus curam, ut maiorem certe de meo capere non possim. Quo etiam minus tuum, erga me hoc beneficium futurum est, quam si pro meo ipso aliquid laborasses: cum horum hominum susceperis defensionem, quorū mihi salus & tranquillitas in intimo corde penitus infixæ est. De hæc eadem te debet sacrum collegium nostrum literas: quas tecum iussi antea communicari, ut cum iudicasses reddendas, tum redderentur. Vnde amplissime Cæsarine, & mei absentis tibiq; deditissimi, res ut recipere decet nobilitatem) tibi habe commendatas. Iterum & Carpus Vale. Carpent. Pridie Non. Octob. M.D.XXXIX.

VI.

IACOB. SADOLET. CARDIN. ALEXAND.
avo Casarino Card. S.P.D.

Qua virtute, qua auctoritate & constantia, causam horum populorum in Vrbe tutatus esses, fuerat mihi quidem a meo scriptum, in primisq; a Carolo Gualteruccio, qui & mihi amabilissimus est, & tuæ amplitudinis (ut multis ex rebus cognoui) singularissimus. Sed nouissime legatus provincie huc reuertens, peritius omnia & certius explanauit: idem que demonstrauit. Cuius suis, quod vetera iura & beneficia Romanorum Pontificum, quæ huic nationi, pro singulari eius erga istam sanctam sedem, & obedientia sæpius concessa, tributaque sunt, noua Pontificis approbatione firmata fuerint: tua id potissimum auctoritate